

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΟΜΑΔΑ SFORARIS - ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΒΡΙΑΝΟΣ

Αβελάρδος και Ελοΐζα

Σε ένα από τα πιο εμβληματικά ζευγάρια της δυτικής λογοτεχνίας, που παραμένει άγνωστο στο ελληνικό κοινό, αφιερώνει τη νέα του σκηνοθεσία ο Γιάννης Καλαβριανός: Ο Πέτρος Αβελάρδος και η Ελοΐζα Φυλμπέρ υπήρξαν ιστορικά πρόσωπα στο μεσαιωνικό Παρίσι του 12ου αιώνα και πρωταγωνίστησαν στην πιο σκανδαλώδη ερωτική ιστορία της εποχής, για να αποτελέσουν, 500 χρόνια πριν τον Ρωμαίο και την Ιουλιέτα, ζευγάρι-σύμβολο της άφθαρτης αγάπης. Ο κοινός τους τάφος, στο νεκροταφείο του Père Lachaise, έχει μετατραπεί σε σημείο προσκυνήματος για τους απανταχού ερωτευμένους.

Στην παράσταση παίζουν και τραγουδούν οι ηθοποιοί Ελένη Κοκκίδου, Γιώργος Γλάστρας, Χριστίνα Μαξούρη και δεκατρείς ηθοποιοί από το Πολιτιστικό Κέντρο ΑΤΕ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ.

Με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου, στο πλαίσιο του προγράμματος Ελλάς Γαλλία Συμμαχία 2014.

[1 & 2 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

ΟΜΑΔΑ ΦΙΛΙΑΤΡΟ - ΒΙΚΟΣ ΝΑΧΜΙΑΣ

Το δώρο του αειού

[Κομμάτια από τον Προμηθέα δεσμώτη του Αισχύλου]

«Οι μεγάλοι μύθοι της ανθρωπότητας, στην παγκοσμιότητα της κοινής μοίρας, συχνά συναντιούνται και αποκαλύπτονται να είναι όμοιοι, στις παραλλαγές τους, όπως τους προτείνει η ποιητική δημιουργικότητα των πολιτισμών. Στο απόλυτο αρχέτυπο του ανθρωπισμού, και εν τέλει την ουσία του ίδιου του πολιτισμού, ο Προμηθέας ίσως να μην διαφέρει από τον Διόνυσο ή ακόμα και από τον Ιησού. Ποιος άλλος από τον Δεσμώτη δέχτηκε τον πόνο του ανθρώπου; Σ' αυτήν τη βαθιά καταγωγή του ανθρωπισμού, γιατί όχι ένα σχόλιο ρηξικέλευθο πάνω στο στερεότυπο αρσενικό φύλο;». Μέσα από αυτά τα ερωτήματα, ο Βίκος Ναχμίας προτείνει μια παράσταση με δύο γυναίκες ηθοποιούς, την Αμαλία Μουτούση και την Ηλέκτρα Νικολούζου, «που μαζί συγκροτούν δυτικό χορό Ωκεανίδων, σύμβολο της γεννητικότητας του Ωκεανού, πηγή της βιολογικής καταγωγής μας με προορισμό τα άστρα».

[3 & 4 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Η)]

ΟΜΑΔΑ BIJOUX DE KANT - ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΡΑΕΤΗΣ

PAMONA travel / η γη της καλοσύνης

της Γλυκερίας Μπασδέκη

Άλλο ένα ταξίδι. Τα ίδια πρόσωπα με άλλα ονόματα. Ένα λεωφορείο που διασχίζει τα Βαλκάνια. Άλλη γη, άλλα μέρη, οι ίδιες πάντα γδαρμένες επιθυμίες. PAMONA travel / η γη της καλοσύνης είναι οι μνήμες, τα λόγια, οι εικόνες, τα ξόρκια, τα μαγικά δεσίματα που όλοι μας ψελλίσαμε ή ονειρευτήκαμε. Οι γκάνιντες και ο Αττίκ. Τα σκυλάδικα και η Βέμπο. Ο Βελουχιώτης και η Παναγία της Τήνου. Η νεότερη ελληνική ιστορία του καθενός, δηλαδή η παγκόσμια.

Άλλο ένα ταξίδι της bijoux de kant στη χώρα του διηνεκούς ρομαντισμού. Στη χώρα όπου επιτελούνται θαύματα, στη χώρα όπου όλοι πρέπει να πιστέψουν με τη διαδικασία του επείγοντος.

Η PAMONA travel είναι ακόμη ένα δημοτικό τραγούδι που υποδύεται μια παράσταση• ένα ακόμη λεωφορείο ο Πόθος, με την Καρυοφιλλιά Καραμπέτη μια Ελληνίδα Μπλανς Ντυμπουά.

[5-8, 12 & 13, 18-21 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (ΑΠΟΘΗΚΗ)]

ΟΜΑΔΑ ΧΡΩΜΑ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

Η τριλογία της πόλης

της Λούλας Αναγνωστάκη

Την εμβληματική τριλογία Η πόλη, με την οποία πρωτοπαρουσιάστηκε η Λούλα Αναγνωστάκη στο Θέατρο Τέχνης το 1965, προσεγγίζει ένας σκηνοθέτης της νεότερης γενιάς. Τα τρία έργα ανοίγουν έναν αυθεντικό διάλογο με το θέατρο του Παραλόγου, μέσα από τις μνήμες της Κατοχής και του Εμφυλίου. Οι ηθοποιοί Μάνος Βακούσης, Κίττυ Παϊταζόγλου, Ανδρονίκη Χριστάκη και Γιάννης Χαρτοδιπλωμένος καλούνται να αναδείξουν τη μοναξιά, την ενοχή, τα τραύματα, τις εθνικές και τις προσωπικές ήττες, τα αδιέξοδα, τις απόπειρες φυγής, την ανάγκη για επικοινωνία.

[10-13 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Α)]

ΛΥΚ ΜΠΟΝΤΥ - ΙΖΑΜΠΕΛ ΥΠΠΕΡ

Ψευδοεξομολογήσεις

του Πιερ ντε Μαριβώ

Συγγραφέας της «μεταφυσικής της καρδιάς», ο Μαριβώ αποθεώνει τη «στρατηγική» του αιφνιδιασμού και της δοκιμασίας στις Ψευδοεξομολογήσεις (1737). Σε αυτό το ώριμο έργο του, ο φτωχός Dorante είναι ερωτευμένος με την πλούσια χήρα Araminte. Πώς θα μπορέσει να κερδίσει την καρδιά αυτής της χειραφειτημένης γυναίκας; Ο κανόνας του κωμικού είδους θέλει στο τέλος ενωμένους τους ερωτευμένους. Ένα πρόσωπο-κλειδί, ο Dubois -πρώην υπηρέτης του Dorante, στην υπηρεσία της κυρίας πλέον-, θα αναλάβει να οργανώσει τη μετάβαση στο αίσιο τέλος, κινώντας επιδέξια τα νήματα της ίντριγκας. Η παρισινή παράσταση φέρει την υπογραφή του Λυκ Μποντύ, σκηνοθέτη που βασίζεται στην τέχνη των ηθοποιών, με σημαντική παρουσία στη γαλλική και γερμανική σκηνή, και διευθυντή σήμερα του θεάτρου Odéon και του Φεστιβάλ της Βιέννης (Wiener Festwochen). Απαλλαγμένη από τα στερεότυπα των παλαιών αναγνώσεων, η σκηνοθεσία μεταφέρει το έργο στο σήμερα, αναδεικνύοντας τη γλωσσική του κομψότητα -το περίφημο *marivaudage*-, αλλά και τις σιωπές. Η κορυφαία Ιζαμπέλ Υππέρ -μοντέρνα Araminte, που μεταβαίνει αριστοτεχνικά από το ένα συναίσθημα στο άλλο-, επανέρχεται στο Φεστιβάλ Αθηνών, μετά την αλησμόνητη ερμηνεία της στο Κουαρτέτο του Χάινερ Μύλλερ, σε σκηνοθεσία Μπομπ Γουίλσον. Τον ρόλο του Dorante ερμηνεύει ο γνωστός και από τον κινηματογράφο Louis Garrel.

[12-14 ΙΟΥΝΙΟΥ (14 ΙΟΥΝΙΟΥ, 14:00) / ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ & ΤΕΧΝΩΝ]

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ DOT & OMADA ATONAL - ΘΕΜΕΛΗΣ ΓΛΥΝΑΤΣΗΣ

Και τα ψάρια βγήκαν να πολεμήσουν ενάντια στους ανθρώπους της Αντζέλικα Λίντελ

Στην πρώτη του σκηνοθεσία στο Φεστιβάλ Αθηνών, ο Θέμελης Γλυνάτσης γνωρίζει στο ελληνικό κοινό ένα κείμενο της Αντζέλικα Λίντελ και διασταυρώνεται μαζί της στην Πειραιώς 260. Η ρηξικέλευθη καλλιτέχνισ εστιάζει στους πνιγμούς των μεταναστών που διασχίζουν τη Μεσόγειο από τη Βόρειο Αφρική μέχρι τις ακτές της Ισπανίας, για να συνθέσει ένα «αντι-κοινωνικό ορατόριο». Στόχος της δεν είναι η ρεαλιστική, ειδησεογραφική απεικόνιση των πνιγμών, αλλά η κατασκευή μιας ακραίας, αναρχικής και επιθετικής μυθολογίας. Η εξέγερση των ψαριών που έχουν καταβροχθίσει τα πτώματα των μεταναστών φαντάζει σαν βιβλική παραβολή, σαν μύθος μιας υπόκωφης εξέγερσης, που απειλεί άμεσα ή έμμεσα την πραγματικότητα τόσο των δραματικών προσώπων, όσο και του κοινού που τους παρακολουθεί.

[13 & 14 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Ε)]

ΑΝΤΖΕΛΙΚΑ ΛΙΝΤΕΛ

Todo el cielo sobre la tierra (El síndrome de Wendy)

Το όνομα της Αντζέλικα Λίντελ είναι ταυτισμένο με τη θεατρική πρωτοπορία. Από το 1993, που ίδρυσε στη Μαδρίτη τον θίασο Atra Bilis

(λατινική έκφραση για τη μέλαινα χολή, στην οποία η ιατρική της αρχαιότητας απέδιδε την αιτία της μελαγχολίας), η πληθωρική Ισπανίδα καλλιτέχνις δίνει δυναμικά το «παρών» γράφοντας, σκηνοθετώντας και παίζοντας στις δικές της δημιουργίες. «Πολίτις που αντιστέκεται», όπως αυτοσυστήνεται, δεν παύει να εμπνέεται από τη φρίκη των ημερών μας και να μοιράζεται τον πόνο με τους άλλους, μέσα από μια ανατρεπτική σκηνική γραφή και μια ωμή ποίηση των λέξεων. Στην παράσταση *Todo el cielo sobre la tierra* (El síndrome de Wendy) συνδυάζει με τον δικό της προσωπικό τρόπο την ιστορία του Πήτερ Παν, του παιδιού που δεν ήθελε να μεγαλώσει, με τη μαζική δολοφονία 560 νέων στη Νορβηγία από τον φανατικό Anders Behring Breivik, τη Χώρα του Ποτέ (Neverland) με το νησί Utoya, όπου έλαβε χώρα το μακελειό, τη Γουέντι με το ομώνυμο σύνδρομο για τον βαθύ φόβο εγκατάλειψης και απόρριψης, το συγκινητικό βάλς «όλων των πραγμάτων που θα κάνω για σένα» με έναν δικό της μονόλογο, που έχει συνάφεια (τηρουμένων των αναλογιών) με το 4,48 Ψύχωση της Σάρας Καΐην.

[15 - 17 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (H)]

ΟΜΑΔΑ ΣΗΜΕΙΟ ΜΗΔΕΝ - ΣΑΒΒΑΣ ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ

Στη σωφρονιστική αποικία
του Φραντς Κάφκα

Εν έτει 1914, μέσα στις φλόγες του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου, ο Φραντς Κάφκα καταγράφει, υπό τον τίτλο «Στη σωφρονιστική αποικία», έναν εφιάλτη του. Το μικρό διήγημα θα θεωρηθεί προφητικό για τα επερχόμενα δεινά της ανθρωπότητας, καθώς αναφέρεται σε μια -μη προσδιορίσιμη χρονικά- αποικία σωφρονισμού. Ο Κατάδικος, χωρίς να γνωρίζει ούτε ποιο αδίκημα διέπραξε, ούτε ποια είναι η ποινή του, τοποθετείται σ' ένα μηχάνημα βασανισμού, το οποίο εγγράφει, μέχρι θανάτου, στο σώμα του τον νόμο που παραβιάστηκε. Το καθεστώς που επιβάλλει αυτή την τιμωρία αργοπεθαίνει, για ν' αντικατασταθεί από ένα άλλο, εξίσου βάρβαρο, αν και με πιο ανθρώπινο πρόσωπο. Ο Σάββας Στρούμπος και η ομάδα του επαναπροσεγγίζουν το καφκικό κείμενο, συνεχίζοντας τη μελέτη «πάνω στην απο-ανθρωποποίηση του σύγχρονου ανθρώπου» στις σωφρονιστικές αποικίες του 21ου αιώνα.

[18-20 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (ΑΠΟΘΗΚΗ)]

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΓΛΟΥ

Ικέτιδες
του Αισχύλου

Ο Δαναός και οι θυγατέρες του δραπετεύουν μακριά από τον θείο τους, βασιλιά της Αιγύπτου, που σχεδίαζε γι' αυτές αιμομικτικό γάμο με τους γιους του, και καταφεύγουν σε έναν ιερό χώρο κοντά στο Άργος. «Στο επίκεντρο τοποθετείται ο χορός των Ικέτιδων, ο συλλογικός πρωταγωνιστής του έργου», σημειώνει ο Χρήστος Στεργιογλου, που ανεβάζει το αρχαίο δράμα του με νέες ηθοποιούς. «Στην τραγωδία του Αισχύλου οι αντρικές μορφές ταυτίζονται με την εξουσία. Στην παράσταση, όμως, μετατίθεται η οπτική γωνία, καθώς ο λόγος των αντρών διαμεσολαμβάνεται από τον χορό και η λειτουργία των γυναικών ως αποκλειστικών αφηγητών ενισχύεται. Οι Δαναΐδες Ικέτιδες παρουσιάζονται μετέωρες, πρόσφυγες που ζητούν άσυλο και εξαρτώνται από το περί δικαίου αίσθημα των πολιτών και του βασιλιά του Άργους. Η εξαιρετική μετάφραση του Ιωάννη Γρυπάρη βοηθά στην αφήγηση του αισχυλικού κειμένου».

[22 & 23 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (E)]

ΙΖΑΜΠΕΛΛΑ ΡΟΣΣΕΛΛΙΝΙ
Green Porno

«Πάντα αγαπούσα τα ζώα», λέει η Ιζαμπέλλα Ροσσελλίни. «Με γοήτευε ιδιαίτερα η διαφορετικότητα στη φύση. Η οικογένειά μου το ήξερε αυτό καλά. Από κοριτσάκι κουβάλαγα στο σπίτι όλων των ειδών τις αδέσποτες γάτες και τα σκυλιά, αλλά και κάμπιες, βατράχους, έντομα. Διάβασα αμέτρητα βιβλία για τα ζώα και στο πανεπιστήμιο παρακολούθησα πολλά μαθήματα βιολογίας».

Η κόρη του Ρομπέρτο Ροσσελλίни και της Τυγκριντ Μπέργκμαν έγινε ιέρεια του Νταϊήβιντ Λυντς και μοντέλο, αλλά χωρίς να χάσει το ενδιαφέρον της για το ζωικό βασίλειο. Έτσι, με την παρότρυνση του Ρόμπερτ Ρέντφορντ, του διάσημου ηθοποιού και λάτρη του ανεξάρτητου, πειραματικού κινηματογράφου, πραγματοποίησε μια σειρά μικρών ταινιών με τον τίτλο Green Porno. Στη συνέχεια, ο έμπειρος Ζαν Κλωντ Καρριέρ (συνεργάτης του Πήτερ Μπρουκ και πολλών κορυφαίων σκηνοθετών του σινεμά) ανέλαβε το εγχείρημα της θεατρικής μεταφοράς αυτού του «οικολογικού» πορνό για τη σεξουαλική ζωή των ζώων!

Αυτόν τον γεμάτο χιούμορ και φρεσκάδα μονόλογο θα ερμηνεύσει η Ιζαμπέλλα Ροσσελλίни για το κοινό της Πειραιώς 260.

[24 - 26 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

ΦΙΟΝΑ ΣΩ

Η μπαλάντα του γέρου ναυτικού του Σάμιουελ Κόλεριτζ

Η Φιόνα Σω επανέρχεται με την Μπαλάντα του γέρου ναυτικού, που είχε πρωτοπαρουσιαστεί στη Μικρή Επίδαυρο το 2012, σε εξελιγμένη μορφή. Η σημαντική ηθοποιός εμπνεύστηκε από τον εμβληματικό Άγγλο ποιητή του Ρομαντισμού Σάμιουελ Τέιλορ Κόλεριτζ.

Χαρισματικός, πληθωρικός και αντικορφομιστής, ο Κόλεριτζ (1772-1834) απέρριψε τους λογοτεχνικούς κανόνες της εποχής του, για να αναδειχθεί σε αληθινό πρόδρομο του μοντερνισμού. Συνδύαζε την ποιητική φαντασία και την αστείρευτη δημιουργικότητα με την κριτική ευφυΐα. Στην Μπαλάντα του γέρου ναυτικού, μέσα από τις περιπέτειες του ήρωα στην Ανταρκτική, αποτυπώνεται η περιπλάνηση του ανθρώπου στον κόσμο και η προσπάθειά του στην αναζήτηση νοήματος.

[24-25 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Η)]

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΑΚΗΣ

Καταστρούπολη

του Φίλιπ Ρίντλεϋ

Με πραγματική χαρά το Φεστιβάλ Αθηνών καλωσορίζει και πάλι το κοινό του στη Μικρή Πόρτα και ο Μανώλης Μαυροματάκης αναλαμβάνει την ξενάγηση σε ένα νέο έργο: «Όταν όλα τα αποθέματα της μνήμης μας θα έχουν εξαντληθεί, από πού η φαντασία μας θα αντλήσει το υλικό που της χρειάζεται για να σχεδιάσει τη ζωή μας παρακάτω; Οι άνθρωποι της Καταστρούπολης βρίσκονται σε αυτό ακριβώς το κρίσιμο σημείο. Όχι την ιστορία της ζωής τους, μα ούτε καν το όνομά τους δεν μπορούν να θυμηθούν. Ε, τότε... ας μπου σε μιαν άλλη ιστορία. Στην ιστορία, φέρ' ειπείν, ενός παραμυθιού! Και τότε, μια γριά μάγισσα κι ένα παιδί που δεν μιλάει, ίσως να τους βοηθήσουν να σχεδιάσουν από την αρχή μια κοινή, δική τους, νέα ιστορία. Με νέα ονόματα».

Στον θίασο συμμετέχει η Ξένια Καλογεροπούλου.

[24 & 25, 27-30 ΙΟΥΝΙΟΥ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΤΑ]

ΕΜΜΑΝΥΕΛ ΝΤΕΜΑΡΣΥ-ΜΟΤΑ

Ionesco suite

του Ευγένιου Ιονέσκο

Ο Εμμανυέλ Ντεμαρσύ-Μοτά και οι συνεργάτες του έχουν αδυναμία στον Ιονέσκο. Μετά από τον Ρινόκερο, επιστρέφουν για τη συνέχεια... Αυτή τη φορά, η παράσταση στηρίζεται σε διάφορα κείμενα του Γαλλο-Ρουμάνου

συγγραφέα, που με την πρώτη του εμφάνιση στο θέατρο (Η φαλακρή τραγουδίστρια, 1950) προξένησε σκάνδαλο, παρωδώντας το κατεστημένο θέατρο της εποχής του. Κάτω από το ένδυμα του θεάτρου του Παραλόγου ανασύρονται φοβίες και φαντασιώσεις, μέσα από μια φαινομενικά αναγνωρίσιμη πραγματικότητα αποκαλύπτεται η κρυμμένη υπερρεαλιστική κατάσταση. Η καταπίεση του ατόμου, ο άνθρωπος μπροστά στον θάνατο είναι μερικά από τα ερωτήματα που στοιχειώνουν το θέατρο του Ιονέσκο, αλλά πάντα μέσα από το κωμικό, αφού μόνο αυτό «είναι σε θέση να μας δώσει δύναμη για να αντέξουμε την τραγωδία της ύπαρξης». Αυτή ακριβώς τη διάσταση του κωμικού αναδεικνύει η γαλλική παράσταση, αποσπώντας διθυραμβικές κριτικές.

[1-3 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

HELTER SKELTER COMPANY - ΘΑΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Μετατόπιση προς το ερυθρό
του Γιάννη Μαυριτσάκη

Ένας θηριοδαμαστής προλογίζει το νέο έργο του Γιάννη Μαυριτσάκη, αλλά αντί για μια παράσταση τσίρκου, με άγρια ζώα και ακροβάτες, μιλά για την έλευση ενός νέου είδους. Παρουσιάζει ένα καινούργιο πλάσμα, εκθαμβωτικό και καταστροφικό, που μεγαλώνει μέσα στο ανθρώπινο σώμα: αυτός ο κύκλος παρασίτωσης, από τη μόλυνση και την επώαση μέχρι την εκκόλαψη και την τελική απελευθέρωση του παράσιτου, προσφέρεται σε πολλαπλές αναγνώσεις. Στον πυρήνα του έργου βρίσκεται το σκοτάδι που κρύβεται μέσα στον άνθρωπο, αυτή η γέννηση του σκότους που φέρνει τον όλεθρο και την επικράτηση της κτηνωδίας.

Ο πρωτοεμφανιζόμενος στο Φεστιβάλ Αθηνών Θάνος Παπακωνσταντίνου σκηνοθετεί και παίζει στην παράσταση, παισιωμένος από την Αμαλία Μουτούση, την Αλεξία Καλτσίκη και νέους ηθοποιούς.

[6 & 7 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Η)]

ΟΜΑΔΑ ΠΥΡ - ΙΩ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ

Οι ληστές
του Φρήντριχ Σίλλερ

Ο δευτερότοκος γιος ενός κόμη παίρνει εκδίκηση για την αδικία που έχει υποστεί: είναι ο δεύτερος και δεν έχει δικαίωμα στους τίτλους και στην περιουσία, είναι άσχημος και δεν έχει αγαπηθεί ποτέ. Θύμα της τρομερής απάτης του αδερφού του, ο πρωτότοκος περιπλανάται εξόριστος και, μαζί με μια ομάδα από πιστούς άνδρες, γίνεται ο ρομαντικός τιμωρός της κοινωνικής αδικίας, ληστεύοντας και σκοτώνοντας. Σ' έναν κόσμο που ψάχνει για ιδανικά και όπου κανείς δεν μπορεί τελικά να ξεφύγει από τη συνείδησή του, δυο αδέρφια καταστρέφουν και καταστρέφονται.

Τους Ληστές, που ο Σίλλερ έγραψε στα δεκαεννιά του χρόνια, το 1783, επιλέγει στην πρώτη της σκηνοθεσία στο Φεστιβάλ Αθηνών η Ιώ Βουλγαράκη: «Η παράξενη κατάρα μιας οικογένειας γίνεται σήμερα ένα απροσδόκητα σύγχρονο παραμύθι για την τιμωρία και τη συγχώρεση, για τη βία και την αγάπη». Στους ηθοποιούς συγκαταλέγονται οι Γιώργος Γάλλος, Δημήτρης Ήμελλος, Αργύρης Ξάφης και Δέσποινα Κούρτη.

[9-12 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Ε)]

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΕΙΑ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΑΡΛΟΥ

Η μεγάλη χίμαιρα
του Μ. Καραγάτση

Ένα από τα πιο γνωστά και αγαπητά μυθιστορήματα στην Ελλάδα τα τελευταία 60 χρόνια, η χειμαρρώδης Μεγάλη χίμαιρα του Καραγάτση παρουσιάζεται στο θέατρο από τον εγγονό του συγγραφέα. «Με τραβάει σαν μαγνήτης ο κατάμαυρος ρομαντισμός, ο καλά κρυμμένος κάτω από τον μανδύα του κυνισμού, ή ακόμα και της ωμότητας», λέει ο Δημήτρης

Τάρλοου, που σκηνοθετεί το έργο και ερμηνεύει τον συγγραφέα. Η Χίμαιρα είναι το τελευταίο κομμάτι ενός γοητευτικού παζλ που συγκροτούν τα μυθιστορήματα Γιούγκερμαν, Λιάπκιν και Χίμαιρα, με τον κοινό τίτλο Εγκλιματισμός κάτω από τον Φοίβο. Στα βιβλία αυτά ο Καραγάτσης μελετάει ενδελεχώς τη δυνατότητα προσαρμογής των ξένων στην ελληνική πραγματικότητα». Τη «σκοτεινή» και «καινιγματική» δομή του έργου υπογραμμίζει ο ποιητής Στρατής Πασχάλης, που ανέλαβε τη θεατρική μεταφορά, εντάσσοντας και κινηματογραφικές εικόνες. «Ενώ είναι γραμμένο με την ευθύτητα και τον λυρισμό μιας τυπικής ερωτικής ιστορίας πάθους και θανάτου, υπονομεύεται συνεχώς από μια υπόγεια αγωνία, απροσδιόριστη».

[14-17 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Η)]

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΣ

Διασκεδαστικές ιστορίες περί θνητότητας
του Άντον Τσέχοφ

Μια σύνθεση βασισμένη σε διηγήματα, αλλά και σε αποσπάσματα από θεατρικά έργα του Τσέχοφ προτείνει ο Γιάννης Μόσχος, στην επέτειο των 110 χρόνων από τον θάνατο του Ρώσου «ποιητή» – ένα ψηφιδωτό προσώπων και θεματικών μοτίβων, ένα σύμπαν ανθρώπινων ζώων, τόσο διαφορετικών αλλά και τόσο όμοιων μεταξύ τους. Μέσα από την τρομακτική τσεχοφική οξυδέρκεια και τη λεπτομερή παρατήρηση του ανθρώπου αναδεικνύονται παραλλαγές του ίδιου θέματος: της κωμικοτραγικής προσπάθειάς μας να ανακαλύψουμε πώς να ζήσουμε, πώς να δικαιώσουμε την ύπαρξή μας, να βρούμε το «νόημα».

Ηθοποιοί διαφορετικών γενεών (Λυδία Φωτοπούλου, Εύη Σαουλίδου, Αλέξανδρος Μυλωνάς, Μιχάλης Οικονόμου) αναλαμβάνουν τις απαντήσεις στα διαχρονικά τσεχοφικά ερωτήματα, μέσα από το δικό μας σήμερα.

[18-20 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Ε)]

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Ιδομενέας
του Ρόλαντ Σιμελφφένιχ

Η Κατερίνα Ευαγγελάτου, μετά τον Χρυσό δράκο (Εθνικό Θέατρο, 2010), ανεβάζει, σε πανελλήνια πρώτη, ένα ακόμη έργο του Ρόλαντ Σιμελφφένιχ. Αυτή τη φορά, ο βραβευμένος Γερμανός συγγραφέας εμπνέεται από τον μύθο του Ιδομενέα. Ο βασιλιάς της Κρήτης, επιστρέφοντας από τον Τρωικό πόλεμο, πέφτει σε μια τρομερή θύελλα. Μπροστά στον φόβο του θανάτου ορκίζεται στους θεούς να θυσιάσει έναν άνθρωπο, αλλά έτσι, άθελά του, θέτει σε κίνδυνο τη ζωή του γιου του.

Στην παράσταση, μια ομάδα από δέκα άντρες και γυναίκες (Ακύλλας Καραζήσης, Γιάννης Νταλιάνης, Αλεξάνδρα Παντελάκη, Παντελής Δεντάκης, Αμαλία Νίνου, Ηρώ Μπέζου, Σοφία Κόκκαλη κ.ά.) αναλαμβάνει να αφηγηθεί, κάτω από το βλέμμα ενός πλήθους εκατό ατόμων, τις διαφορετικές εκδοχές της ιστορίας που θα μπορούσαν να έχουν εκτυλιχθεί. «Κείμενο-τομή στην εξέλιξη της σύγχρονης δραματουργίας και πρόκληση για τον σκηνοθέτη» θεωρεί τον Ιδομενέα η Κατερίνα Ευαγγελάτου, στην πρώτη συνεργασία της με το Φεστιβάλ Αθηνών.

[20 - 22 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ

Ο Σαίξπηρ ζει στο καταφύγιο

Από τους στυλοβάτες της νεοελληνικής δραματουργίας, ο Γιώργος Σκούρτης παρουσιάζει σε πανελλήνια πρώτη τον θεατρικό μονόλογο Ο Σαίξπηρ ζει στο καταφύγιο. Πρόκειται για ένα έργο που ανοίγει διάλογο με τον σαιξπηρικό κόσμο, για να εκφράσει υπαρξιακά ερωτήματα μέσα από την αγωνία του σήμερα. Ερμηνεύει ο Κώστας Μεσάρης.

[22-23 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Ε)]

Πάπισσα Ιωάννα. Αναζητώντας την ηρωίδα του Ροΐδη μέσα από τη μητέρα του Κορνηλία
Ένα παλιό του σχέδιο πραγματοποιεί ο Δημήτρης Μαυρίκιος ανεβάζοντας, σε μορφή παράστασης εν εξελίξει, την περίφημη Πάπισσα Ιωάννα (1866). Το βιβλίο του Εμμανουήλ Ροΐδη, βασισμένο σε ένα μεσαιωνικό θρύλο, εξιστορεί με σπινθηροβόλο τρόπο τον βίο της Ιωάννας, της γυναίκας που κατάφερε, προσποιούμενη ότι ήταν άντρας, να αναρριχηθεί στην ιεραρχία της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, φτάνοντας στο αξίωμα του Πάπα. Η θεατρική μεταφορά στηρίζεται στο πολύκροτο μυθιστόρημα, που για ένα διάστημα αφορίστηκε από την Εκκλησία, καθώς και σε στοιχεία από τη σχέση του συγγραφέα με τη μητέρα του.
Συμμετέχουν η Ράνια Οικονομίδου, σε μια νέα συνάντηση με τον σκηνοθέτη του αξέχαστου Γυάλινου Κόσμου, και η Γιούλικα Σκαφιδά, που φέτος τιμήθηκε με το Βραβείο Μελίνα Μερκούρη.
Η παράσταση αφιερώνεται στη μνήμη της Αλέκας Παΐζη.
[23 & 24 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 [H]]

ΕΦΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Το ατλαζένιο γοβάκι
του Πωλ Κλωντέλ

Η Έφη Θεοδώρου σκηνοθετεί το Ατλαζένιο γοβάκι, ένα έργο εγκώμιο στις απεριόριστες δυνατότητες του θεάτρου, της θεατρικής σκηνής, εκεί όπου «ο καημένος ο άνθρωπος μπορεί για λίγες ώρες να νιώσει θεός». Έργο ποταμός, όπου επιστρατεύονται, με τόλμη και αφέλεια, όλες οι φόρμες του θεάτρου, από το pathétique ως το burlesque, και όλοι οι τρόποι υποκριτικής, για να αφηγηθούν την ανθρώπινη περιπέτεια: επεκτατικοί πόλεμοι, θρησκευτικές μισαλλοδοξίες, η κατάκτηση του Νέου Κόσμου, και στο κέντρο της δράσης ο Έρωτας, ως μέσον για τη γνώση του Άλλου, του Θεού.

Ερμηνεύουν οι Μάξιμος Μουμούρης, Μαρία Σκουλά, Χάρης Φραγκούλης, Περικλής Μουστάκης, Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης, Μαριάννα Δημητρίου, κ.ά.

Με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου, στο πλαίσιο του προγράμματος Ελλάς Γαλλία Συμμαχία 2014.
[30 - 31 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

Ανεξαρτητες παραγωγες

ΔΗΠΕΘΕ ΚΑΒΑΛΑΣ - ΘΟΔΩΡΗΣ ΓΚΟΝΗΣ

Η οδύνη των ανέργων και το δικαίωμα στην τεμπελιά των Νίκου Παναγιωτόπουλου & Πωλ Λαφάργκ

Οι εκκεντρικές απόψεις του Πωλ Λαφάργκ, γραμματέα και γαμπρού του Μαρξ, έρχονται να συναντήσουν την κραυγή οδύνης των σημερινών ανέργων, όπως φτάνει στ' αυτιά μας μέσα από τις συνεντεύξεις που συνέλεξε ο Νίκος Παναγιωτόπουλος. Άνθρωποι που συνθλίβονται κάτω απ' το βάρος της ανέχειας και της αγωνίας για το μέλλον, σύγχρονοι άθλιοι, ολόιδιοι με τους προγόνους τους. Σ' αυτή την απροσδόκητη συνάντηση, το γιατί των αδικημένων δεν μένει μετέωρο, αλλά βρίσκει κάποια απάντηση. Μια λύση συγκεκριμένη, που μπορεί να μην είναι άμεσα, πρακτικά εφαρμόσιμη, αλλά μας πηγαίνει πολύ πέρα από τη συνήθη πολιτική ρητορεία, και μας αποκαλύπτει μια εικόνα ολοκληρωμένη κι οπωσδήποτε αληθινή, όπως αναφέρει ο Θοδωρής Γκόνης, που υπογράφει τη σκηνοθεσία.
Ερμηνεύουν οι Δημήτρης Δάγκαλης, Τρις Νικολάου, Κλέα Σαμαντιά, Παύλος Σταυρόπουλος.

(Παραγωγή: ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας)

[8 & 9 ΙΟΥΝΙΟΥ (23:00) / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Ε)]

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΕΖΟΣ

Παντρολογήματα

του Νικολάι Γκόγκολ

Ως γνήσιος απόγονος του μεγάλου Μολιέρου, ο Γκόγκολ παρουσιάζει τα πρόσωπά του φορτισμένα από τις συνήθειες της εποχής τους. Στο συγκεκριμένο έργο, ένας αναποφάσιτος, νωθρός και άτολμος εργένης σκέφτεται επιτέλους να παντρευτεί. Η συνάντηση στο σπίτι της μέλλουσας συζύγου, όπου καταφθάνουν και άλλοι, απίθανοι υποψήφιοι, καταλήγει σε φιάσκο. Ένα όργιο ψέματος, συναλλαγής και αρχοντοχωριατισμού μας δίνει μιαν εικόνα της κοινωνικής ζωής στη Ρωσία των αρχών του 19ου αιώνα.

Ο Γιάννης Μπέζος υπογράφει τη μετάφραση και τη σκηνοθεσία, ενώ μαζί του στη σκηνή παίζουν, μεταξύ άλλων, η Ναταλία Τσαλίκη και ο Χρήστος Λούλης.

[27 & 28 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Η ιστορία της αυτοθυσίας

του Βασίλη Μαυρογεωργίου

Η ιστορία της αυτοθυσίας είναι ένα θεατρικό ντοκιμαντέρ που βασίζεται σε μια εκτεταμένη έρευνα γύρω από την έννοια της αυτοθυσίας. Μέσα από μυθολογίες λαών, θρησκευτικές αφηγήσεις, μεγάλα έπη, πολιτικά κινήματα, επαναστάσεις, καθημερινές ιστορίες, η παράσταση προσπαθεί να ανακαλύψει τη γένεση της αυτοθυσίας και τη σημασία της στο σήμερα.

Την παράσταση σκηνοθετεί ο Βασίλης Μαυρογεωργίου και συμμετέχουν, εκτός από τον ίδιο, οι Δανάη Επιθυμιάδη, Σεραφείμ Ράδης, Μαρία Φιλίνη.

[30 ΙΟΥΝΙΟΥ - 9 ΙΟΥΛΙΟΥ / SKROW THEATER]

ΕΣΤΕΡ ΑΝΤΡΕ ΓΚΟΝΖΑΛΕΣ

Γυναίκα και λύκος

της Έλενας Πέγκα

Μια γυναίκα με σύζυγο, φίλους, καριέρα, εγκαταλείπει την κανονική της ζωή, επειδή ένα ανεκπλήρωτο, απαγορευμένο πάθος την εξαγριώνει, την κάνει «λύκο» και την ωθεί σε άγνωστες διαδρομές. Εμπνευσμένο από το Κουκλόσπιτο του Τψεν, το νέο έργο της Έλενας Πέγκα ακολουθεί μια σύγχρονη Νόρα στην αυτοκαταστροφική της πορεία. Η Εστέρ Γκονζάλες, που υπογράφει τη σκηνοθεσία, ακολουθεί την αισθητική του σωματικού θεάτρου και δίνει στην παράσταση ατμόσφαιρα θρίλερ. Ουσιαστικά το κείμενο πραγματεύεται σύγχρονα και υπαρκτά προβλήματα, όπως η κακοποίηση, η βία στην οικογένεια, η θέση της γυναίκας...

Συμμετέχουν οκτώ ηθοποιοί, ανάμεσα στους οποίους οι Γιάννης

Στιάνκογλου, Θεοδώρα Τζήμου και Δήμητρα Χατούπη.

(Παραγωγή: Εταιρεία Θέατρο - Δημήτρης Οικονομίδης).

Στο πλαίσιο της Ανταλλαγής Ελλάδα - Γαλλία 2014, το έργο θα παρουσιαστεί στα γαλλικά στο 17ο Φεστιβάλ Σύγχρονης Γραφής (Panta Theatre, Caen, Γαλλία, 31 Μαΐου 2014), με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου της Αθήνας.

[4-6 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ]

Φεστιβάλ Επιδαύρου 2014

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΝΤΖΑΣ

Ελένη

του Ευριπίδη

Ο καινοτόμος Ευριπίδης γράφει εν έτει 412 π.Χ. μια τραγωδία για μίαν άλλη Ελένη: αυτήν θα συναντήσει, μετά την άλωση της Τροίας, ο Μενέλαος στην Αίγυπτο, όπου θα μάθει έκπληκτος ότι η εν Τροία Ελένη, που προξένησε τόσα δεινά, δεν ήταν παρά φάσμα ψευδές.

Το Ελληνικό Φεστιβάλ καλεί τις νέες δυνάμεις του ελληνικού θεάτρου να φέρουν τη δική τους δημιουργική πνοή στο ωραιότερο θέατρο του κόσμου. Η έναρξη του Φεστιβάλ Επιδαύρου 2014 γίνεται με τον εικοσιεξάχρονο Δημήτρη Καρανιζά, που μετά την περσινή προσέγγιση της ευριπίδειας τραγωδίας στον κλειστό χώρο του Εθνικού Θεάτρου, θα αναμετρηθεί με το ίδιο έργο στην ορχήστρα της Επιδαύρου, σε μετάφραση Δημήτρη Δημητριάδη, με έναν νεανικό θίασο πολλά υποσχόμενων ηθοποιών: Χαρά Ιωάννου, Ιωάννα Κολλιούπουλου, Αντώνης Πριμηκύρης, Δημήτρης Σαμόλης, Γιάννης Κλίνης, Άρης Μπαλής, Θύμιος Κούκιος, Ελίνα Ρίζου, Ευδοξία Ανδρουλιδάκη.

[5 ΙΟΥΛΙΟΥ]

ΕΚΤΟΡΑΣ ΛΥΓΙΖΟΣ

Προμηθέας Δεσμώτης

του Αισχύλου

Το Κράτος και η Βία οδηγούν τον αιχμάλωτο Προμηθέα σε ένα βράχο, όπου θα καρφωθεί επειδή αγνόησε τη θέληση του Δία και έκλεψε τη φωτιά για να τη δώσει στους ανθρώπους. Αρχετυπική μορφή κατά της τυραννίας, ο αισχυλικός ήρωας θα υποστεί αμετανόητος το μαρτύριο και θα καταποντιστεί, με βροντές και αστροπελέκια, από τον εκδικητή θεό, μαζί με τις Ωκεανίδες που του συμπαραστάθηκαν. Ένας σκηνοθέτης της νεότερης γενιάς, ο Έκτορας Λυγίζος, που ξεκίνησε να διερευνά με ιδιαίτερη αφοσίωση τους όρους αφήγησης και αναπαράστασης του αρχαίου δράματος στον κλειστό χώρο και στη μικρή κλίμακα, δοκιμάζει τη δυναμική των ανοιχτών μεγάλων χώρων, με την τραγωδία αυτή του Αισχύλου.

[12 ΙΟΥΛΙΟΥ]

ΔΗΠΕΘΕ ΠΑΤΡΑΣ - activities

Φιλοκτήτης

του Σοφοκλή

Ο πόνος, η εξορία, η σχέση ατομικής συνείδησης και πολιτικής αποτελούν τους βασικούς θεματικούς άξονες στο μύθο του Φιλοκτήτη, ο οποίος δεν απασχόλησε μόνο τον Σοφοκλή, αλλά και τον προγενέστερο Αισχύλο και τον μεταγενέστερο Ευριπίδη (τα έργα τους δυστυχώς δεν σώζονται). Κεντρικό πρόσωπο της σοφοκλείας τραγωδίας (409 π.Χ.) -που θα σκηνοθετήσει ο Κώστας Φιλίππου, είναι ο ομώνυμος ομηρικός ήρωας που μετά από ένα μοιραίο δάγκωμα φιδιού εγκαταλείφθηκε από τους συντρόφους του στη Λήμνο για δέκα ολόκληρα χρόνια. Πριν λήξει, ωστόσο, ο Τρωικός πόλεμος βγαίνει χρησμός ότι οι Αχαιοί δεν θα κυριεύσουν το Τίλιον αν δε βοηθήσει το ανίκητο τόξο του Ηρακλή, ο οποίος πεθαίνοντας το είχε χαρίσει στον Φιλοκτήτη. Στέλνονται, λοιπόν, ο πανούργος Οδυσσέας και ο αγνός Νεοπτόλεμος, ώστε να αποσπάσουν, ακόμα και με δόλο, το τόξο και τα βέλη του Ηρακλή. Όσο ο Φιλοκτήτης αρνείται να δώσει τα όπλα, μη θέλοντας να συμφιλιωθεί με εκείνους που του φέρθηκαν κάποτε με τόση σκληρότητα, δοκιμάζονται τα όρια μεταξύ προσωπικής τιμής και καθήκοντος.

Στην παράσταση πρωταγωνιστούν ο Μιχαήλ Μαρμαρινός και ο Αιμίλιος Χειλάκης, ενώ οι λοιποί συντελεστές θα ανακοινωθούν σύντομα.

(Παραγωγή: ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας - activities)

[18 & 19 ΙΟΥΛΙΟΥ]

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ιππόλυτος

του Ευριπίδη

Η τραγωδία αυτή έχει ως επίκεντρο τον σφοδρό έρωτα της Φαίδρας, γυναίκας του Θησέα, για τον πρόγονό της Ιππόλυτο. Η κατάληξη είναι τραγική και για τα τρία πρόσωπα, γεγονός που υπογραμμίζει τη δύναμη του Έρωτα και της θεάς Αφροδίτης, που τον εκπροσωπεί.

Ο Ιππόλυτος παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 428 π.Χ., κατά τα Μεγάλα Διονύσια, αποσπώντας το πρώτο βραβείο. Από το Εθνικό Θέατρο πρωτοανέβηκε το 1937 στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Ροντήρη και μουσική Δημήτρη Μητρόπουλου. Το 1954 επαναλήφθηκε, με νέα διανομή, στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου, αποτελώντας μian «ανεπίσημη πρώτη» για τα Επιδαύρια, που εγκαινιάστηκε ως θεσμός την αμέσως επόμενη χρονιά.

Φέτος την τραγωδία αυτή θα ανεβάσει στο αρχαίο θέατρο η Λυδία Κονιόρδου και τους βασικούς ρόλους θα ερμηνεύσουν, εκτός από την ίδια, οι Λήδα Πρωτοψάλτη, Νίκος Κουρής, Θέμης Πάνου, Σαράντης Μιχάλης, Φαίδων Καστήρης, Ευγενία Αποστόλου, Νόννη Ιωαννίδου κ.ά.
[25 & 26 ΙΟΥΛΙΟΥ]

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Βάτραχοι

του Αριστοφάνη

Η κωμωδία αυτή πρωτοπαρουσιάστηκε από το Εθνικό Θέατρο στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου το 1959, σε σκηνοθεσία Αλέξη Σολομού. Φέτος το καλοκαίρι την παράσταση των Βατράχων θα σκηνοθετήσει ο Γιάννης Κακλέας, με πρωταγωνιστές τους Βασίλη Χαραλαμπίδου, Γιάννη Ζουγανέλη, Φάνη Μουρατίδη, Πάνο Βλάχο, Λαέρτη Μαλκότση, Βαγγέλη Χατζηνικολάου, Σωκράτη Πατσίκα, Εβελίνα Παπούλια, Αγορίτσα Οικονόμου κ.ά.

Οι Βάτραχοι, που παίχτηκαν για πρώτη φορά στα Λήνια το 406 π.Χ. και απέσπασαν το πρώτο βραβείο, θεωρούνται έργο ορόσημο για την απαρχή της φιλολογικής κριτικής, αφού κρίνονται δύο μεγάλοι τραγωδοί της εποχής, ο Αισχύλος και ο Ευριπίδης. Η ιστορία ξεκινά ως εξής: Ο Διόνυσος, προβληματισμένος από την έλλειψη ποιητών ικανών να διδάξουν ήθος στους Αθηναίους, αποφασίζει να κατέβει στον Άδη για να φέρει στη γη τον Ευριπίδη. Φτάνοντας στον προορισμό του, γίνεται μάρτυρας μιας σύγκρουσης ανάμεσα στον Αισχύλο και τον Ευριπίδη, που ανταγωνίζονται για τον θρόνο της τραγωδίας στον Άδη. Ο Διόνυσος, θεός του θεάτρου, ορίζει κριτή.

[1 & 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ]

ΑΝΤΖΕΛΑ ΜΠΡΟΥΣΚΟΥ

Βάκχες

του Ευριπίδη

Το τελευταίο (παραστάθηκε το 405 π.Χ.) και πιο αινιγματικό έργο του Ευριπίδη, σε μετάφραση Γιώργου Χειμωνά, θα ανεβάσει στην Επίδαυρο η Αντζελα Μπούσκου. Στη μοναδική αυτή σωζόμενη τραγωδία με διονυσιακό θέμα, ένας περιπλανώμενος βακχικός θίασος γυναικών ακολουθεί έναν καινούργιο θεό σ' ένα μαγικό ταξίδι αυτογνωσίας και έκστασης. Ο θεός Διόνυσος, με ανθρώπινη μορφή, έρχεται στη Θήβα, για να εδραιώσει τη λατρεία του και να εκδικηθεί τη βασιλική οικογένεια του Κάδμου, που δεν πίστεψε ότι η κόρη του Σεμέλη από τον δεσμό της με τον Δία απέκτησε έναν γιο. Ο λαός της Θήβας θα γνωρίσει τη δύναμη και την κυριαρχία του θεού μέσα από την τιμωρία: Ο Πενθέας κατασπαράσσεται στον Κιθαιρώνα από τη μητέρα του Αγαύη, τις αδερφές της, κόρες του Κάδμου, και τις υπόλοιπες Μαινάδες. Ο ενθουσιασμός εξελίσσεται σε τελετουργία πάθους, θυσίας και ανανέωσης.

Ερμηνεύουν οι Αγλαΐα Παππά (Διώνυσος), Άρης Σερβετάλης, Άγγελος Παπαδημητρίου, Παρθενόπη Μπουζούρη, Γιώργος Μπινιάρης, Αργύρης Πανταζάρας, Αντζελα Μπούσκου και οκταμελής χορός.
[8 & 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ]

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πέρσες

του Αισχύλου

Οι Πέρσες είναι μια τραγωδία διαχρονική, με οικουμενικό λόγο και αναλλοίωτες αξίες, που διερευνά με συναρπαστικό τρόπο το θέμα της «ύβρεως», της ανθρώπινης αλαζονείας, αλλά και της ελευθερίας του ατόμου και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Πρόκειται για το σπουδαιότερο αντιπολεμικό έργο του Αισχύλου, καθώς πραγματεύεται την οδύνη των Περσών όταν πληροφορούνται τη συντριπτική ήττα τους στη Σαλαμίνα. Το ΚΘΒΕ ανεβάζει τους Πέρσες σε μετάφραση Πάνου Μουλά και σκηνοθεσία Νικαίτης Κοντούρη. Πρωταγωνιστούν οι Γιάννης Φέρτης, Άκης Σακελλαρίου, Λάζαρος Γεωργακόπουλος και Γιώργος Κολοβός.
[15 & 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ]

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΡΟΥΛΑ ΠΑΤΕΡΑΚΗ

Η «Ιστορία» του Θουκυδίδη (Πελοποννησιακός πόλεμος)

Ένα project σε σκηνοθεσία της Ρούλας Πατεράκη, βασισμένο στο κλασικό έργο του Θουκυδίδη -που αφηγείται τα γεγονότα του ολέθριου πολέμου μεταξύ Αθήνας και Σπάρτης (431π.Χ. ως 404π.Χ.)-, αναπτύσσεται σε τρία μέρη και αναμένεται να ολοκληρωθεί σε τρεις φεστιβαλικές περιόδους (2014 - 2016).

Φέτος θα παρουσιαστεί το πρώτο μέρος του εγχειρήματος, που πραγματεύεται τον Πελοποννησιακό πόλεμο με άξονα την Αθηναϊκή Δημοκρατία. Επικεντρώνεται στο έργο και τη μορφή του μεγάλου Αθηναίου στρατηγού και πολιτικού Περικλή, και κορυφώνεται με τον εμβληματικό Επιτάφιο που εκφώνησε εν μέσω λοιμού και χάους. Ένα κείμενο λόγου που μπορεί να μετασχηματιστεί σε θεατρικό δρώμενο, με στόχο να γίνει κατανοητό στον σύγχρονο θεατή. Κύριος ερμηνευτής θα είναι ο Δημήτρης Λιγνάδης, ενώ μια ομάδα αξιόλογων συνεργατών θα επεξεργαστεί θεωρητικά και πρακτικά το απαιτητικό αυτό σχέδιο.
[25 & 26 ΙΟΥΛΙΟΥ]

Τέλος σε συνεργασία με το ΔΙΑΖΩΜΑ, η θεατρική παράσταση Η γυναίκα της Ζάκυθος του Διονυσίου Σολωμού, σε σκηνοθεσία Δήμου Αβδελιώδη με την Ολivia Λαζαρίδου στον πρωταγωνιστικό ρόλο και η οποία παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Φεστιβάλ Αθηνών το καλοκαίρι του 2013, θα περιοδεύσει υπό την αιγίδα του Φεστιβάλ στα παρακάτω αναφερόμενα θέατρα:

1. Εκκλησιαστήριο της Μεσσήνης
2. Θέατρο Ορχομενού Αρκαδίας
3. Θέατρο Αιγείρας *
4. Ωδείο Πάτρας,
5. Θέατρο Μακύνειας
6. Θέατρο Οινιαδών
7. Ωδείο Νικόπολης
8. Μικρό Θέατρο Κασσώπης *
9. Θέατρο Δωδώνης *
10. Θέατρο Μίεζας
11. Ωδείο Δίου *

12. Ωδείο Θεσσαλονίκης
13. Θέατρο Αμφίπολης *
14. Θέατρο Μαρώνας
15. «Πίστα Χορού» στο Καβείριο της Σαμοθράκης
16. Θέατρο Λάρισας
17. Θέατρο Μικροθηβών
18. Θέατρο Δημητριάδας *
19. Θέατρο Ορχομενού Βοιωτίας
20. Τελεστήριο Ελευσίνας
21. Θέατρο Ηφαιστείας
22. Ωδείο Κω
23. Ρωμαϊκό ωδείο Γόρτυνας *
24. Αρχαίο θέατρο Απτέρας*
25. Αρχαίο θέατρο Ερέτριας
26. Αρχαίο θέατρο Δελφών

* Διευκρινίζεται ότι στους θεατρικούς χώρους που σημαίνονται με αστερίσκο, προτείνεται η παράσταση να δοθεί στον περιβάλλοντα χώρο.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Η Μουσική στο Φεστιβάλ Αθηνών 2014

Ακούμε μουσική όχι μόνο για την ατομική μας απόλαυση, αλλά και γιατί έτσι βρίσκουμε κάθε φορά την κοινωνική μας υπόσταση, μοιραζόμαστε ένα συλλογικό νόημα. Οπότε, στο μουσικό πρόγραμμα του φετινού Φεστιβάλ υπάρχει η διάθεση να αφυπνιστεί ο προβληματισμός, να δυναμιτιστούν τα στερεότυπα (κοινωνικά και συναισθηματικά), να γίνουν οι νέες μίτος μιας επίμονης αυτογνωσίας.

Και φέτος κυρίαρχη είναι η ελληνική παρουσία, καθώς εν μέσω κρίσης χρειάζεται τόνωση το εγχώριο δυναμικό.

Παρουσιάζουμε, όπως πάντα, τα εθνικά μας σχήματα: από δύο φορές την Εθνική Λυρική Σκηνή, την Καμεράτα και την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών.

Από τη διεθνή σκηνή ξεχωρίζει η συμμετοχή του Θεατρικού Οργανισμού Οπερας Λίγιουανσι της Επαρχίας Φουτσιέν.

Εμβληματικές γυναίκες του ελληνικού τραγουδιού, καθεμιά με τον τρόπο της, εμφανίζονται στο Ηρώδειο: η Μαρία Φαραντούρη με τον σαξοφωνίστα Τσαρλς Λόυντ [20 Ιουνίου], η Νάνα Μούσχουρη σε επετειακή συναυλία [14 Ιουλίου], και η τραγουδοποιός Μόνικα, από τη νεότερη γενιά [16 Ιουλίου].

Σε συνέχεια των όσων είπαμε για την αίσθηση πολιτισμικής συνέχειας, και χωρίς φολκλωρική διάθεση, παρουσιάζουμε σχήματα Επτανησιακών Σωματείων [4 Ιουλίου / Ηρώδειο], που γιορτάζουν τα 150 χρόνια ένωσης με την Ελλάδα, τον Ερωτόκριτο σε «ανάγνωση» του Ψαραντώνη και των Χαϊνηδων [30 Ιουνίου / Ηρώδειο], τον Μανώλη Μητσιά [2 Ιουλίου / Ηρώδειο] και τον Γιάννη Μαρκόπουλο σε μεγάλη συναυλία [6 Ιουλίου / Ηρώδειο] – όλοι τους έχουν γράψει ιστορία στο ελληνικό τραγούδι.

Τέλος, με τη διάθεση να μπουν οι βάσεις για ένα παιδικό πρόγραμμα στο Φεστιβάλ Αθηνών, και σε συνεργασία φέτος με το Κέντρο Χορού Ισιδώρα Ντάνκαν, συμπεριλαμβάνεται στο πρόγραμμα ένα μουσικό παραμύθι για παιδιά, η Πετρόσουπα, σε μουσική Στάθη Γυφτάκη και

χορογραφία Δημήτρη Σωτηρίου (μέλους της ομάδας χορού sinequanon).

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Την τρέχουσα καλλιτεχνική περίοδο η Εθνική Λυρική Σκηνή παρουσίασε όπερες με άνδρες πρωταγωνιστές: Έχει ήδη «ανεβάσει» Ριγολέτο και Μάκμπεθ, ενώ στο τέλος Απριλίου θα παρουσιάσει τον Βέρθερο. Σε αυτό το θεματικό πλαίσιο, το κοινό του Φεστιβάλ Αθηνών θα έχει τη δυνατότητα να παρακολουθήσει την ιστορία δύο ακόμη εμβληματικών ανδρικών μορφών του οπερατικού ρεπερτορίου:

- Τον μυθικό άσπιο Ντον Τζοβάννι, στη δίπρακτη όπερα του Μότσαρτ, έργο με το οποίο ο σκηνοθέτης και πρώην καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου Γιάννης Χουβαρδός εγκαινιάζει τη συνεργασία του με τη Λυρική.

[13, 14, 15 & 17 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

- Ο Γιάννης Κόκκος θα σκηνοθετήσει τον τραγικό βαγκνερικό ήρωα Οθέλλο, «ένα από τα πιο αγαπημένα μου έργα», όπως αναφέρει ο ίδιος, σε μια τελείως διαφορετική ανάγνωση.

[27 & 29-31 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Το Ηρώδειο θα μετατραπεί σ'έναν μαγευτικό θερινό κινηματογράφο για μια βραδιά, και το κοινό, στον διττό ρόλο του ακροατή-θεατή, θα απολαύσει την προβολή του αριστουργήματος του Τσάρλι Τσάπλιν και του βωβού σινεμά «Ο Χρυσοθήρας» (1925), με τη ζωντανή συνοδεία της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, υπό τη διεύθυνση του Μίλτου Λογιάδη, στη μουσική που είχε συνθέσει ο ίδιος ο Τσάπλιν ειδικά για την ταινία του. Αξιοσημείωτο είναι ότι η παρτιτούρα περιλαμβάνει μουσική που «περιγράφει» φυσικά φαινόμενα (μια καταιγίδα), κοινωνικές καταστάσεις (έναν τσακωμό) ή ακόμα κι έναν ξαφνικό λόξυγκα, παράλληλα με μια παλέτα από συναισθήματα και ψυχικές καταστάσεις. Στις μελωδίες εντοπίζονται, επίσης, αρκετές αναφορές σε ορχηστρική μουσική άλλων συνθετών (π.χ. Ρίμσκυ-Κόρσακοφ και Τσαϊκόφσκι) ή σε δημοφιλείς σκοπούς της εποχής. Κεντρικός ήρωας είναι και εδώ ο περίφημος «αλήτης», ο χαρακτήρας που επινόησε και εμφάνισε στη μεγάλη οθόνη ο Τσάπλιν ακριβώς πριν από 100 χρόνια!

[23 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Παραγωγικότητα, όραμα, επιμονή στις δυσκολίες, εξωστρέφεια, ορμή, άνοιγμα στη διεθνή σκηνή, αξιοζήλευτες δισκογραφικές επιτυχίες: με τέτοια όπλα στη φαρέτρα τους η Καμεράτα -Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, σε όργανα εποχής, και ο μαέστρος Γιώργος Πέτρου, που τιμήθηκαν με το Διεθνές Βραβείο Όπερας 2013 για τον Αλέξανδρο του Χαίντελ, παρουσιάζουν στο κοινό ένα άγνωστο αριστούργημα του Γιόχαν Αντολφ Χάσσε, σε συμπαραγωγή του Φεστιβάλ Αθηνών με τη Βασιλική Όπερα των Βερσαλλιών. Πρόκειται για την τρίπρακτη όπερα Σιρόης, ο βασιλιάς της Περσίας, γραμμένη το 1728 και πλούσια σε θησαυρούς μουσικής γραφής και θεατρικής πλοκής.

[24 & 25 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ]

Σε δεύτερη εμφάνιση, η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, με καλλιτεχνικό διευθυντή και αρχιμουσικό τον Βασίλη Χριστόπουλο, ερμηνεύει στο Ηρώδειο τη Συμφωνία των Άλπεων, από τα λιγότερο παρουσιασμένα έργα του Ρίχαρντ Στράους. Το μεγαλειώδες αυτό συμφωνικό ποίημα, που απαιτεί την παρουσία 125 μουσικών επί σκηνής, περιγράφει την ανάβαση ενός οδοιπόρου στο βουνό και μαζί τη νιτσειϊκή αναζήτηση του εαυτού, της ψυχικής «χειραφέτησης» και της σχέσης με τη φύση. Η ανανεωμένη ΚΟΑ στηρίζει, σε πείσμα των καιρών, τη μουσική τέχνη ως κοινωνικό αγαθό και διευρύνει την πολυετή προσφορά της με ειδική τιμολογιακή πολιτική, ανοιχτές δοκιμές, δωρεάν συναυλίες και εκπαιδευτικές δράσεις.

[8 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Σε δεύτερη εμφάνιση και η Καμεράτα, αυτή τη φορά με σύγχρονα όργανα, «τραγουδάει» πειραγμένα, με ροκ, μπαρόκ και συμφωνική διάθεση, τα πιο αγαπημένα κομμάτια των Μπητλς, υπό τη διεύθυνση ενός μεγάλου φαν των Σκαθαριών, του Μίλιου Λογιάδη.

[17 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ & ΜΟΥΣΙΚΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

Μια κατεξοχήν κοσμοπολίτισσα του τραγουδιού, που μπορεί να κινείται με άνεση στα πιο διαφορετικά μουσικά τοπία, μια «μάγισσα» της εκλεπτυσμένης ατμόσφαιρας ενός σύγχρονου καμπαρέ, η Μελίνα Τανάγρη, επιλέγει μελωδίες, στίχους, πεζά κείμενα και ποιήματα και, με συνταξιδιώτες τρεις μουσικούς, έρχεται στην Πειραιώς για να μας δείξει πώς μοιάζει και πώς ακούγεται ο προσωπικός της «χάρτης».

[4 (23:00) & 5 (21:00) ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Ε)]

Ο Τσαρλς Λούντ και η Μαρία Φαραντούρη έχουν μια μουσική σχέση που διαρκεί χρόνια, είναι γόνιμη και πολυβραβευμένη, και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Η μεγάλη ερμηνεύτρια συναντά ξανά τον τζαζ σαξοφωνίστα στο Ηρώδειο, για να μοιραστούν με το κοινό τις ιδιαίτερες επιλογές και τη μοναδική ατμόσφαιρα των συναυλιών τους.

[20 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Αντίθετα με άλλα παραδοσιακά είδη έκφρασης που εγκαταλείφθηκαν στην κομμουνιστική Κίνα, η όπερα Λίγιουανσι, η οποία χρονολογείται από τον 11ο αιώνα, παραμένει ζωντανή, γοητεύοντας το σύγχρονο κοινό. Ο Θεατρικός Οργανισμός Όπερας Λίγιουανσι της Επαρχίας Φουτσιέν ασχολείται με το συγκεκριμένο είδος εδώ και 60 χρόνια. Στο Φεστιβάλ παρουσιάζει το έργο

Η χήρα και ο γραμματιζούμενος, που ξαφνιάζει με τη νεωτερικότητα της γραφής και την οικονομία των μέσων του. Οι ερμηνευτές αποδίδουν μοναδικά τα αντικρουόμενα συναισθήματα που όλοι βιώνουμε στον έρωτα: επιθυμία και ντροπή, ταπείνωση και αντίδραση, αντιπαλότητα και αγάπη.

[21 & 22 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

Με δύναμη από την Καλαμάτα. Ο συνθέτης Στάθης Γυφτάκης συνέθεσε τη μουσική ενός μουσικού παραμυθιού που έχει πολλά να πει για την αξία της προσφοράς, σε γονείς και σε παιδιά. Τη χορογραφία υπογράφει ο Δημήτρης Σωτηρίου, η Λίλλυ Τριαντάρη την αφηγηματική προσαρμογή, και η Αιμιλία Μπαντούνα τα σκηνικά και τα κοστούμια.

«Η δική μας Πετρόσουπα βασίζεται στην κινέζικη εκδοχή του παραμυθιού. Διαποτισμένη από έννοιες όπως η δύναμη της προσφοράς, ο φόβος του Άλλου, η σημασία της ατομικής συνεισφοράς στο σύνολο, μας θυμίζει, κυρίως, ότι η ευτυχία είναι τόσο απλή, όσο το να φτιάξεις μια πετρόσουπα».

Με τη Συμφωνική Ορχήστρα Νέων, την Παιδική-Εφηβική Χορωδία και το φωνητικό σύνολο «Μελίφωνον» του Δ.Ω. Καλαμάτας.

[21 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Η) /18:30 & 20:00]

Μια -όχι και τόσο- απρόβλεπτη έκπληξη συνιστά η συναυλία της Μαίρης Λίντα με τη συμμετοχή νεανικών γκρουπ, όπως οι Imam Baildi, που εξαρχής δεν έκρυψαν την αδυναμία τους στο ρεπερτόριο του Μανώλη Χιώτη - η σκηνική τους συνάντηση με τη μούσα του δεν ήταν παρά μια ευχή που έπρεπε επιτέλους να πραγματοποιηθεί!

[25 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Ο Ψαραντιώνης και οι Χαϊνηδες διαβάζουν με τον δικό τους τρόπο τον Ερωτόκριτο, ένα εμβληματικό έργο της Κρήτης του 17ου αιώνα, που άσκησε μεγάλη επίδραση στην ελληνική γραμματεία μέσα στους αιώνες.
[30 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Ένας πρωτότυπος μουσικός διάλογος ανάμεσα σε δύο κορυφαίους αλλά και πολύ διαφορετικούς μεταξύ τους, Έλληνες δημιουργούς, τον Τσιτσάνη και τον Χατζιδάκι, μιά μελωδική συνομιλία μέσα από τα αξέχαστα τραγούδια τους, με όχημα τη μοναδική φωνή του Μανώλη Μητσιά και τη συμμετοχή Ορχήστρας Νυκτιών Εγγύορων. Ο Μανώλης Μητσιάς είχε την τύχη να συνεργαστεί και με τους δύο μεγάλους μας συνθέτες κι επανέρχεται στο Ηρώδειο μ' ένα πρόγραμμα κλασικών πλέον ελληνικών τραγουδιών, που αφηγούνται με μελωδικό τρόπο την πρόσφατη ιστορία μας.
[2 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Για τα 150 χρόνια της Ένωσης των Επτανήσων με την Ελλάδα (στις 21 Μαΐου 1864), τα Επτανησιακά Σωματεία συνδιοργανώνουν με το Φεστιβάλ Αθηνών μεγάλη εορταστική συναυλία, αφιερωμένη στο έργο τεσσάρων από τους δημοφιλέστερους εκπροσώπους της Επτανησιακής Μουσικής Σχολής, δηλαδή του ιδρυτή της, και συνθέτη του ελληνικού Εθνικού Ύμνου, Νικόλαου Χ. Μάντζαρου, καθώς και των Παύλου Καρρέρ, Διονύσιου Λαυράγκα και Σπυρίδωνα Σαμάρα. Πολυπληθής και, κατά κύριο λόγο, επτανησιακής καταγωγής είναι και η καλλιτεχνική ομάδα που θα «συστρατευθεί» στη σκηνή του Ηρώδειου. Αποτελείται από έξι προβεβλημένους λυρικούς τραγουδιστές, τους οποίους πλαισιώνουν δώδεκα από τις αντιπροσωπευτικότερες χορωδίες των Επτανήσων, καθώς και η συμφωνική ορχήστρα, υπό τον Ιάκωβο Κονιτόπουλο. Η σκηνοθετική επιμέλεια είναι του Τώνη Λυκουρέση.
[4 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Ο Γιάννης Μαρκόπουλος, από τους, σπουδαιότερους και διασημότερους και εκτός Ελλάδας, σύγχρονους Έλληνες συνθέτες, με μουσικό ιδίωμα που ισορροπούσε πάντοτε θαυμαστά μεταξύ της λόγιας και της λαϊκής μουσικής θα πραγματοποιήσει συναυλία στο Ηρώδειο με πλήθος συντελεστών, που θα ανακοινωθούν σύντομα.
[6 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Συμπληρώνονται φέτος 20 χρόνια από τον θάνατο της Μελίνας Μερκούρη, κι ακόμα δεν μπορεί να αναμετρηθεί κανείς με τη λάμψη, την προσωπικότητα και την πολύ ιδιαίτερη ερμηνευτική σφραγίδα της. Από τις πιο δυναμικές, αξιόλογες και ερμηνευτικά πολυτάλαντες παρουσίες της νεότερης γενιάς τραγουδιστών, η Ελεονώρα Ζουγανέλη δεν έχει την πρόθεση να την μιμηθεί, έχει όμως τα προσόντα να δώσει τη δική της ερμηνευτική διάσταση σε μελωδίες και στίχους που ακόμα «καθρεφτίζουν» τη Μελίνα του τραγουδιού μας.
[10 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Η Νάνα Μούσχουρη δεν είναι απλώς μια Ελληνίδα της διασποράς με διεθνή ακτινοβολία, ούτε απλώς η πιο ευπώλητη τραγουδίστρια – με περισσότερα από 400 εκατομμύρια δίσκους. Είναι μία ακαταπόνητη καλλιτέχνις, που ξεκίνησε από πέρυσι μια μεγάλη διεθνή περιοδεία, με τίτλο Happy Birthday Tour. Σ' αυτήν εντάσσεται και η μεγάλη συναυλία που θα δώσει στο Ηρώδειο, όπου πλαισιωμένη από τέσσερις μουσικούς, σταθερούς συνεργάτες της, αλλά και την επίσης τραγουδίστρια κόρη της Λενού (Ελένη) θα γιορτάσει, όπως λέει η ίδια, «την τύχη να έχω φτιάσει τόσο

μακριά στη ζωή μου χάρη στα τραγούδια μου, στους δημιουργούς τους και στην αγάπη του κόσμου».

[14 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Η Μόνικα ήρθε φρέσκια, ταλαντούχα και ουρανοκατέβατη στα μουσικά μας πράγματα το 2008, για να αντιστρέψει, με ποιοτικούς όρους, την αριθμητική υπεροχή των ανδρών τραγουδοποιών και να αναδειχτεί ως σημαντικότερη εκπρόσωπος μιας νέας, κοσμοπολίτικης γενιάς γυναικών δημιουργών, που εκφράζονται με αγγλόφωνο στίχο και ωραίες μελωδίες. Πριν καν πατήσει τα 30, έχει τρεις δισκογραφικές δουλειές στο ενεργητικό της -Avatar (2008), Exit (2010) και το πρόσφατο Primal (2013)-, πολλά αγαπημένα απ' το κοινό τραγούδια και αμέτρητες ώρες εμπειρίας ζωντανών εμφανίσεων. Στο Ηρώδειο θα τη συνοδεύσουν Αμερικανοί μουσικοί που συμμετείχαν στη ηχογράφηση του νέου της δίσκου, ενός αμαλγάματος από αμερικάνικη φανκ, R&B και up-tempo ρυθμούς, με την πρόσμιξη των ελληνικής καταγωγής μελωδιών της.

[16 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΗΡΩΔΕΙΟ]

Το νεαρό σύνολο μουσικής δωματίου Kyklos Ensemble γεννήθηκε σε πείσμα των δύσκολων καιρών που διανύουμε, με δυο σημαντικά ονόματα της μουσικής μας ζωής στο τιμόνι του -τον Δημήτρη Δεσύλλα και τον Γιώργο Κουμεντάκη-, και έχει δώσει ήδη σημαντικά δείγματα γραφής. Στο Φεστιβάλ Αθηνών παρουσιάζει έργα του Μάλερ για μικρό σύνολο.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΕΠΙΔΑΥΡΟ

ΝΑΤΑΣΑ ΜΠΟΦΙΛΙΟΥ

Επικίνδυνη ηλικία

του Άγγελου Τριανταφύλλου

Η Νατάσα Μποφίλιου έχει πάρει ήδη το χρίσμα του κοινού αλλά και του χώρου της, που την καταχώρισε στις μεγάλες ερμηνεύτριες της νεότερης γενιάς. Με κλίση εξαρχής στο «έντεχνο», προσθέτει τώρα στο βιογραφικό της μια δουλειά που ταιριάζει στη φωνή και την ιδιοσυγκρασία της: έναν κύκλο μελοποιημένης -από τον Άγγελο Τριανταφύλλου- ποίησης μειζόνων Ελλήνων δημιουργών (Σολωμός, Καβάφης, Σεφέρης, Σαραντάρης, Πολυδούρης, Σκαρίμπας, Ουράνης, Λειβαδίτης, Ασλάνογλου κ.ά), με κοινό θεματολογικό άξονα το τέλος της νεότητας και τίτλο «Επικίνδυνη ηλικία». Για την πρώτη παρουσίαση αυτής της δουλειάς συμπράττει με 15μελή κλασική ορχήστρα και μεικτή χορωδία.

[4, 5 ΙΟΥΛΙΟΥ]

VASSILIKOS

Sunday Cloudy Sunday

Και μόνο ο τίτλος Sunday Cloudy Sunday αυτής της συναυλίας αρκεί για να παραπέμψει στην αριστουργηματική «Συννεφιασμένη Κυριακή» του Βασίλη Τσιτσάνη και, ταυτόχρονα, να υπαινιχθεί μίαν ανατρεπτική προσέγγιση του πολύτιμου υλικού που μας κληροδότησε ο μεγάλος αυτός «κλασικός» του λαϊκού μας τραγουδιού. Φυσικά το εγχείρημα ανήκει στον Βασιλικό, που παρουσιάζοντας για πρώτη φορά ζωντανά τον ομώνυμο δίσκο του μας ξανασυστήνει εμβληματικά τραγούδια του Τσιτσάνη - με τον ιδιαίτερο τρόπο του και με την καθοριστική συμμετοχή της Δήμητρας Γαλάνη και της Ελευθερίας Αρβανιτάκη, αλλά και του Βασίλη Τριανταφυλλόπουλου στα πλήκτρα και του Νίκου Μαυρίδη στο ηλεκτρικό βιολί.

[11,12 ΙΟΥΛΙΟΥ]

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΣΗΣ & ΓΙΩΤΑ ΝΕΓΚΑ

Το τραγούδι του μετανάστη
Η μετανάστευση, πικρό κεφάλαιο της ιστορίας του κόσμου, και της Ελλάδας, που δεν βρίσκεται μόνον στις πίσω μας σελίδες αλλά και στο παρόν μας, ενέπνευσε ένα αντίστοιχα μεγάλο κεφάλαιο στο ελληνικό τραγούδι. Την ανθολόγησή του κάνουν με τον δικό τους τρόπο, σε μια μουσική παράσταση που σχεδιάστηκε ειδικά για το Ελληνικό Φεστιβάλ, δύο καταξιωμένοι και πολύ σπουδαίοι ερμηνευτές: ο Δημήτρης Μπάσης και η Γιώτα Νέγκα ερμηνεύουν τραγούδια που αποτύπωσαν τον ξεριζωμό των Ελλήνων τα τελευταία 100 χρόνια, μέχρι και σήμερα.
[18, 19 ΙΟΥΛΙΟΥ]

ΧΟΡΟΣ

Ο Χορός στο Φεστιβάλ Αθηνών 2014
Γέφυρες με την παγκόσμια χορευτική σκηνή, αλλά και βήμα σε νέους Έλληνες χορογράφους συνιστούν τους βασικούς στόχους του Φεστιβάλ για τον χορό την τελευταία οκταετία. Στην εφειτηνή διοργάνωση μπορεί κανείς να διακρίνει: Πρώτα απ' όλα, μια έμφαση στην εκτεταμένη γεωγραφία του σύγχρονου χορού, μέσα από το άνοιγμα στη χορογραφική σκηνή της Νότιας Αφρικής, λόγου χάριν, ή της Αυστραλίας. Τη σταθερή προσήλωση στη μετάκληση σημαντικών δημιουργών που αποτελούν ορόσημα στην ιστορία του χορού του 20ού και του 21ου αιώνα – η Τρίσα Μπράουν και ο Γίρζι Κύλιαν επιστρέφουν στην Πειραιώς 260. Επίσης, την ανάδειξη υβριδικών προσεγγίσεων του χορευτικού σώματος σε αλληλεπίδραση με τα εικαστικά, τη βίντεο-αρτ, το τσίρκο ή και το απλό, καθημερινό σώμα – οι δουλειές των Μίκαελ Κλίεν, Τζένης Αργυρίου και Μαριάννας Καβαλλιεράτου ανήκουν στον χώρο της περφόρμανς. Τέλος, ενισχύεται το εγγύριο δυναμικό μέσα από την ανάθεση νέων παραγωγών (Τρίς Καραγιάν), προσφέροντας ταυτόχρονα κίνητρα σε πρωτοεμφανιζόμενους χορογράφους (Ερμίρα Γκόρο), όσο και σε καταξιωμένους δημιουργούς (Κωνσταντίνος Ρήγος, Λίντα Καπετανέα).

ΟΜΑΔΑ KLOCKWORKS - ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΥ

Stations

Η νέα δημιουργία της Μαριάννας Καβαλλιεράτου, Stations, είναι καρπός της συνεργασίας της με τον μουσικό συνθέτη Dom Bouffard και τον εικαστικό καλλιτέχνη Charles Sandison. Πρόκειται για ένα work-in-progress που ξεκίνησε στο Watermill Center (N. Υόρκη) το καλοκαίρι του 2013, με το ανθρώπινο σώμα να λειτουργεί σαν κινούμενος καμβάς σε ένα ατελείωτο ταξίδι ρυθμών, φωτός και ηχοχρωμάτων.
[1 & 2 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (E)]

NTANTA MAZILLO

Η λίμνη των κύκνων

Η νεαρή Ντάντια Μαζίλο, γεννημένη στο Γιοχάνεσμπουργκ της Νότιας Αφρικής, από τις πιο διάσημες χορεύτριες στην πατρίδα της και απόφοιτος της σχολής της Άνν Τερέζα ντε Κερσμάκερ στις Βρυξέλες, αποπειράται μια προκλητική και παράτολμη διασκευή της Λίμνης των κύκνων – του πιο διάσημου ρομαντικού μπαλέτου. Και κάνει την έκπληξη με μιαν ανάγνωση που σπάει τα στερεότυπα του κλασσικού μπαλέτου, αλλά και τις ομοφοβικές διαθέσεις που καταδυναστεύουν το κοινό στην πατρίδα της, και όχι μόνο. Δεκατέσσερις κύκνοι, άνδρες και γυναίκες, με πόδια γυμνά, φορώντας tutus, κάνουν την εμφάνισή τους με την πλάτη γυρισμένη στο κοινό και με μια κίνηση στη λεκάνη που θυμίζει αφρικανικούς χορούς. Η πρώτη σκηνή δεν είναι παρά μια πρόγευση για το τι πρόκειται να ακολουθήσει σε επίπεδο συμβόλων και ταμπού...
[7-9 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (H)]

CIRCA - ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ ΝΤΕΜΠΥΣΣΥ

Opus

Γέννημα της συνάντησης ανάμεσα στη μουσική δωματίου από το κουαρτέτο Ντεμπυσσύ και την ομάδα τσίρκου Circa από την Αυστραλία είναι το Opus: ένα απροσδόκητο θέαμα αλλημείας, ένα μικρό θαύμα με χορευτές-πουλιά, ακροβάτες-αιλουροειδή και τους ήχους από τα κουαρτέτα για έγχορδα του Σοστακόβιτς να ερμηνεύονται ζωντανά από τους τέσσερις μουσικούς. Ένα θέαμα-ακρόαμα που διαθέτει δύναμη και ευαισθησία, δεξιοτεχνία και ευθραυστότητα, δομή και ελευθερία, εκεί που ένα ευφάνταστο κινητικό υλικό, ανοιχτό στο ρίσκο και την περιπέτεια, συναντά την ανάγκη του μουσικού να εκφράσει το άφατο.

[7- 9 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ - ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ ΟΚΤΑΝΑ

Αρκαδία

Οκτώ χρόνια μετά το Σχεδίασμα Β΄ - Ελεύθεροι Πολιορκημένοι, ο Κωνσταντίνος Ρήγος επιστρέφει στο Φεστιβάλ Αθηνών με μια παράσταση για τη (μάταιη) αναζήτηση της ευτυχίας. Η Αρκαδία, ως αφετηρία αλλά και ως τελικός προορισμός, αποτελεί το κοινό σημείο αναφοράς των επεισοδίων που συνθέτουν την παράσταση. Δώδεκα χορευτές επιχειρούν να ανακαλέσουν στη μνήμη του θεατή εικόνες οικείες, εμπνευσμένες από τον ειδυλλιακό τόπο της Αρκαδίας. Ωστόσο, ο κόσμος της αιώνιας αθωότητας, της ευτυχισμένης και ελεύθερης ζωής έχει οριστικά πια χαθεί. Η Αρκαδία είναι ένα ρέκβιεμ για τη φύση, αφού το όνειρο της Αρκαδικής Ουτοπίας υποχωρεί κάτω από το βάρος της παράλογης καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος και της συνειδητοποίησης της θνητότητας.

[16 & 17 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

amorphy.org - ΤΖΕΝΗ ΑΡΓΥΡΙΟΥ

Memorandum - A mechanism of reminder!

Η δουλειά της Τζένης Αργυρίου είναι ένα υβρίδιο που κινείται στα όρια μεταξύ εγκατάστασης και περφόρμανς, σε γειτνίαση με τις εικαστικές τέχνες και την επιστημονική σκέψη. Το Memorandum, μια δημιουργία σε συνεργασία με τον εικαστικό Βασίλη Γεροδήμο, διερευνά τους μηχανισμούς της μνήμης και τον τρόπο που αυτή μετουσιώνεται σε κομμάτι του συλλογικού ασυνείδητου και της ιστορικής συνείδησης.

[18 & 19 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Ε)]

ΝΙΚΑΕΛ ΚΛΙΕΝ

Jerusalem - Choreography for Greece

Ο αυστριακής καταγωγής Μίκαελ Κλίεν εμφανίζεται για πρώτη φορά στο Φεστιβάλ Αθηνών, με μια ζωντανή διαδραστική εγκατάσταση. Προτιμά μη θεατρικούς χώρους για τα δρώμενά του και στο Jerusalem - Choreography for Greece χρησιμοποιεί μια μεικτή ομάδα χορευτών -επαγγελματιών και μη-, διαφορετικής ηλικίας, φύλου, σωματότυπου, κοινωνικής τάξης. Το κοινό θα έχει τη δυνατότητα να κυκλοφορεί ελεύθερα γύρω από τη δράση, σε μια περφόρμανς που στέκεται μακριά από το κατασκευασμένο θέαμα, ενσωματώνοντας κοινωνικούς προβληματισμούς για το παρόν.

[27-29 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Α)]

ΟΜΑΔΑ ΧΟΡΟΥ ΖΗΤΑ - ΤΡΙΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝ

Tracing

Η Τρις Καραγιάν επιστρέφει στην Πειραιώς 260, μετά την πετυχημένη πορεία της εντός και εκτός Ελλάδας με τις Μητέρες - επίσης παραγωγή του Φεστιβάλ (2012). Εμμένοντας στην αφαιρετική αντίληψη για την κίνηση του σώματος, πειραματίζεται με εργαλεία όπως οι εντάσεις, οι δυναμικές και οι ταχύτητες, για την αναδιαμόρφωση του χώρου. Το

Tracing είναι ένα τρίο που ανιχνεύει τη σχέση μεταξύ κίνησης και ίχνους, μακριά από μονοσήμαντες λογικές. Απώτερη αφετηρία για τη δουλειά αυτή αποτελεί η Γενική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπινου όντος (2001) του Ραούλ Βανεγκέμ, ο οποίος οραματίζεται μια ιδεατή κοινωνία.

[27 (21:00) & 28 (23:00) ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (E)]

ΓΙΡΖΙ ΚΥΛΙΑΝ

East Shadow

Μοναδικός και αδιαμφισβήτητος ο σπουδαίος Τσέχος δημιουργός, φορέας της πολύτιμης κληρονομιάς της κεντροευρωπαϊκής ευαισθησίας, επιστρέφει στο Φεστιβάλ Αθηνών. Αυτή τη φορά, πηγή της έμπνευσής του αποτελεί το μπεκετικό σύμπαν του θεάτρου του Παραλόγου, που προσφέρεται ως αφορμή για σκηνικούς αναστοχασμούς γύρω από την ευάλωτη ανθρώπινη ύπαρξη. Το East Shadow, μια τραγικωμωδία για το αδύνατο της συνύπαρξης και τη φθαρτότητα, ζωντανεύει στη σκηνή, αλλά και στην οθόνη, από τη Sabine Kupferberg και τον Gary Chryst. Να υπενθυμίσουμε την τομή που επέφερε ο Κύλιαν στα σκηνικά του θεάματα χρησιμοποιώντας ώριμους ηλικιακά ερμηνευτές, αποσυνδέοντας έτσι τον χορό από το πνεύμα της νεότητας, ή την επίδειξη δεξιοτεχνίας, και οδηγώντας μας να ανακαλύψουμε άλλες, λιγότερο προφανείς πτυχές της προσωπικότητας ενός χορευτή στο απόγειο της ωριμότητας.

[28 & 29 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

ΓΙΟΥΒΑΛ ΠΙΚ

Score

Ο Γιουβάλ Πικ, χορευτής και χορογράφος ισραηλινής καταγωγής και από το 2011 διευθυντής του Χορογραφικού Κέντρου Rillieux-la-Pape (στα περίχωρα της Λυόν), μας συστήνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα με το Score, δημιουργία εμπνευσμένη από τη γενέτειρά του. Τρεις χορευτές μεταφέρουν στη σκηνή στοιχεία από τη δύναμη, τον παροξυσμό ή την επιθετικότητα σε σχέση με τον άλλο –που είναι κυρίαρχα στη χώρα του–, χωρίς ωστόσο από το κινητικό λεξιλόγιο να λείπει, πέρα από τις δραματικές εντάσεις, και η γλυκύτητα. Όλο αυτό το μωσαϊκό συγκινήσεων «πατάει» σε ηχητικό υλικό και μαρτυρίες που συνέλεξε ο ίδιος ο χορογράφος από τους δρόμους του Τελ Αβίβ.

[28 & 29 ΙΟΥΝΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (H)]

MAMAZA [ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ – ΦΑΜΠΡΙΣ ΜΑΖΛΙΑ]

Eifo Efi

Το Φεστιβάλ Αθηνών έχει στεγάσει και στο παρελθόν τους πειραματισμούς της ιδιότυπης κολλεκτίβας MAMAZA (το όνομα από τα αρχικά των συντελεστών: Γιάννης Μανταφούνης, Φαμπρίς Μαζλιά και Μέι Ζάρυ). Φέτος επανέρχονται με τη νέα τους αναζήτηση Eifo Efi – ένα ντουέτο με ερμηνευτές τον Γιάννη Μανταφούνη και τον Φαμπρίς Μαζλιά. Εμπνέονται από τη φιλοσοφία του Μπερξόν και του Μπαντιού, και πιο συγκεκριμένα από την «οντολογία της πολλαπλότητας», διερευνώντας τα όρια ανάμεσα στον περφόρμερ, τον χώρο και το κοινό. Επιλέγουν ως σκηνικό ένα πάτωμα-καθρέφτη που διαθλά και αντανακλά την εικόνα των σωμάτων τους. Η «μετα-εννοιολογική» προσέγγισή τους αναδεικνύει ένα παράδοξο: τι συμβαίνει όταν οι ερμηνευτές παρατηρούν ερμηνεύοντας και οι θεατές ερμηνεύουν παρατηρώντας;

[1 & 2 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (E)]

ROOTLESSROOT – ΛΙΝΤΑ ΚΑΠΕΤΑΝΕΑ

W Memorabilia (Phaedra's Laboratory)

Ιδρυτικό μέλος της ομάδας RootlessRoot –την οποία πρωτοπαρουσιάσαμε στο Φεστιβάλ το 2007– και εξαιρετική χορεύτρια με διεθνή παρουσία, η Λίντια Καπετανέα επιστρέφει στη σκηνή με ένα δυναμικό σόλο. Η νέα αυτή δημιουργία, την οποία συνυπογράφει με τον Γιόζεφ Φρούτσεκ, διερευνά τη γυναικεία φύση μέσα από το πρίσμα της τραγικής ηρωίδας: Φαίδρα, Μήδεια,

Πασιφάη – ηρωίδες που απεκδύονται τον παραδοσιακό ρόλο της στοργικής μητέρας και πιστής συζύγου, εγκαταλείπουν τα κοινωνικά στερεότυπα και αφήνονται στον άλογο κόσμο του πάσχοντος σώματος. Η ανάγνωση που επιχειρεί η ομάδα RootlessRoot ξεπερνά τα όρια της μιμητικής αναπαράστασης, για να προσεγγίσει το σύνθετο ψυχολογικό σύμπαν αυτών των γυναικών μέσα από τη δυναμική του σώματος και της κίνησης.

[4 & 5 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Ε)]

ΕΡΜΙΡΑ ΓΚΟΡΟ

A Quiet Voice

Η Ερμίρα Γκόρο, χορεύτρια και επί σειρά ετών στενή συνεργάτις του διάσημου χορογράφου Λούντ Νιούσον (ιδρυτή των DV8), δοκιμάζει για πρώτη φορά τις δυνάμεις της σε μια χορογραφία–ντοκουμέντο γύρω από το θέμα της πολυπολιτισμικότητας στην Αθήνα της κρίσης. Η παράσταση A Quiet Voice ερευνά τον τρόπο με τον οποίο συνομιλούν οι διαφορετικές εθνότητες και κουλτούρες, αποδίδοντας έτσι ένα ξεχωριστό κράμα πολιτισμών. Μια συγκινητική, ανθρωπιστική προσέγγιση των βιωμάτων που κουβαλούν οι μετανάστες όταν πρωτοφθάνουν στη χώρα μας, ένα οδοιπορικό που συνοψίζει το πέρασμα από την ατομική στη συλλογική εμπειρία.

[7 & 8 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

ΟΜΑΔΑ ΧΟΡΟΥ ΤΡΙΣΑ ΜΠΡΑΟΥΝ

Watermotor, For M. G.: The Movie, Son of Gone Fishin', Rogues

Το Φεστιβάλ Αθηνών υποδέχεται για τρίτη φορά την Trisha Brown Dance Company, μετά το 2008 και το 2010, αποτίνοντας φόρο τιμής σε μια ακαταπόνητη εξερευνητήρια της κίνησης.

Η Τρίσα Μπράουν παραμένει αναμφίβολα η σημαντικότερη από τους χορογράφους του αμερικανικού μεταμοντέρνου χορού. Το τεράστιο εύρος της δημιουργικότητάς της και την τεράστια ανθεκτικότητα (1961–2011) παρακολουθούμε νοερά μέσα από έργα που παρουσιάζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα : Το Watermotor (1978), κινηματογραφημένο σόλο με την ίδια, από τα έργα της πρώιμης περιόδου της, φέρνει σε πρώτο πλάνο τη σχέση της Τρίσα με το απλό καθημερινό σώμα, αναδεικνύοντας τη φυσική κίνηση. Το For M.G.: The Movie (1991) παρουσιάζει έναν χορευτή ακίνητο, στο μέσον μιας χορογραφικής δομής που, καθώς εξελίσσεται, αφυπνίζει μοναδικά λογική και ευαισθησία, ενώ ταυτόχρονα παραπέμπει ευθέως στους πειραματισμούς του Judson Dance Theater στα 1960. Στο Rogues (2011) αφετηρία για το έργο στέκεται η προνομιακή σχέση της με τις πλαστικές τέχνες – γλυπτική και καλλιγραφία. Τέλος, στο Son of Gone Fishin' (1981) η πολυπλοκότητα των δομών που χαρακτηρίζει το έργο της φθάνει στο απόγειό της, όπως σημειώνει και η ίδια. Από την εμβληματική της κίνηση αναδύεται η διαρκής ροή, με ατέρμονες μετακινήσεις του κέντρου βάρους, που οδηγούν σε απρόσμενες κατευθύνσεις στον χώρο, ενώ το σώμα των χορευτών, κατά ένα μαγικό τρόπο, δεν υπακούει σε εντάσεις.

[11 & 12 ΙΟΥΛΙΟΥ / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Δ)]

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Τα Εικαστικά στο Φεστιβάλ Αθηνών 2014

Η ένταξη των εικαστικών στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ αποτελεί πια θεσμό. Φέτος παρουσιάζονται τρεις διαφορετικές δράσεις μέσα από μια έκθεση φωτογραφίας, διαλέξεις και μια εγκατάσταση.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ (έκθεση φωτογραφίας)

Αντένες

Ο ουρανός είναι το κυρίαρχο στοιχείο της δουλειάς που παρουσιάζει ο φωτογράφος Πάτροκλος Σκαφίδας. «Το μόνο μέρος που κατάφερα να αποδράσω ήταν προς τα επάνω. Ένα πρόσωπο στραμμένο προς τον ουρανό – αυτό είναι η συλλογή, φωτογραφισμένη μέσα ή γύρω από ελληνικές πόλεις».

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (ΑΠΟΘΗΚΗ)]

NEON – ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Για πέμπτη συνεχή χρονιά συνεχίζεται η επιτυχημένη συνεργασία του Φεστιβάλ Αθηνών με το NEON – Οργανισμό Πολιτισμού και Ανάπτυξης Δ. Δασκαλόπουλου. Το φετινό θέμα της συνεργασίας είναι η δημόσια τέχνη. Συνεχίζοντας τον προβληματισμό που αναπτύχθηκε τον Φεβρουάριο 2014 σε συνεργασία με την ΑΣΚΤ, πραγματοποιούνται δύο συζητήσεις με θέμα τη διεύρυνση της σύγχρονης τέχνης στον δημόσιο χώρο σε εποχές κατάρρευσης και ταραχής της δημόσιας ζωής.

Τις διαλέξεις επιμελείται και συντονίζει ο επιμελητής τέχνης Θεόφιλος Τραμπούλης.

[4 & 18 ΙΟΥΝΙΟΥ / 20:00 / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Α)]

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΣΤΡΟΥΖΑ – ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Σε έναν ορισμένο βαθμό η ιερότητα βρίσκεται στο βλέμμα του θεατή Πρόκειται για μια εικαστική και ηχητική εγκατάσταση εν εξελίξει. Έχει κεντρικό θέμα τον διάλογο ανάμεσα στη Δύση και την Ανατολή (και αντιστρόφως), ο οποίος βρίσκεται σε εκκρεμότητα ήδη από τότε που ξεκίνησε, 81 χρόνια πριν, με το κίνημα των μοντερνιστών και με δυο ημερομηνίες σταθμούς: το 1933, με το ταξίδι του Λε Κορμπυζιέ και άλλων σημαντικών εκπροσώπων του κινήματος των μοντερνιστών από τη Μασσαλία προς την Αθήνα, και το 1969, με την ταινία Μήδεια του Πιέρ Πάολο Παζολίνι. Η καλλιτέχνις Στεφανία Στρούζα και ο επιμελητής Απόστολος Βασιλόπουλος προτείνουν έναν αναστοχασμό πάνω στη νεότερη ελληνική ιστορία και τις ασυνέχειές της.

[ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 (Α)]

Τη φετινή οπτική ταυτότητα του Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου 2014 υπογράφει η Στεφανία Στρούζα. Καλλιτέχνις που ζει και εργάζεται στη Βιέννη και την Αθήνα, σπούδασε αρχικά αρχιτεκτονική, ενώ το 2010 αποφοίτησε από το μεταπτυχιακό πρόγραμμα Art, Space and Nature του Edinburgh College of Art. Αυτή την περίοδο συνεχίζει τις σπουδές της στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βιέννης, ενώ ταυτόχρονα εργάζεται σε μια σειρά νέων έργων, που εξετάζουν τη σχέση μεταξύ μοντερνιστικού λεξιλογίου και ιστορικής τεκμηρίωσης.

ΕΚΔΟΣΗ

Τετράδιο 11 του Οίκου Antoine Vitez – Miroirs tragiques, fables modernes – σύγχρονοι έλληνες θεατρικοί συγγραφείς

Είκοσι πέντε έλληνες θεατρικοί συγγραφείς θα παρουσιαστούν στην ειδική έκδοση του Οίκου Antoine Vitez στις Éditions théâtrales, με

αποσπάσματα από έργα τους μεταφρασμένα στα γαλλικά. Τον συντονισμό της έκδοσης αυτής έχει αναλάβει η μεταφράστρια Μυρτώ Γόντικα. Το βιβλίο θα κυκλοφορήσει τον Ιούνιο του 2014 και με την ευκαιρία της έκδοσης αυτής, θα γίνει η πρώτη του παρουσίαση στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, πριν από την παρουσίαση στο πλαίσιο του Φεστιβάλ της Avignon. Κείμενα των : Λ. Αναγνωστάκη, Γ. Διαλεγμένος, Δ. Δημητριάδης, Α. Δήμου, Μ. Ευσταθιάδη, Α. Φλουράκης, Β. Χατζηγιαννίδης, Β. Κατσικονούρης, Δ. Κεχαΐδης, Λ. Κιτσοπούλου, Μ. Λαϊνά, Γ. Μανιώτης, Γ. Μαυριτσάκης, Β. Μαυρογεωργίου, Ε. Πέγκα, Μ. Πόντικας, Λ. Προυσσαλίδης, Σ. Σερεφάς, Α. Στάϊκος, Α. Σταμάτης, Μ. Τσίπος, Γ. Τσίρος, Μ. Βιρβιδάκης, Κ. Τζήκας, Κ.& Α. Κουφαλή. Με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου, στο πλαίσιο του προγράμματος Ελλάς Γαλλία Συμμαχία 2014.